

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4748/2020
28.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радослав Поповић, адвокат из ..., против мал.тужених ББ, ВВ и ГГ сви из ..., чији је заједнички законски заступник мајка ДД, коју по пуномоћју заступа Срђан Трајчевски, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији мал. тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 180/20 од 28.05.2020. године, у седници одржаној 28.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 180/20 од 28.05.2020. године, тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Сомбору П2 464/19 од 24.01.2020. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженима накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 24.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 464/19 од 24.01.2020. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио измену пресуде Основног суда у Сомбору П2 125/19 од 10.04.2019. године, у погледу доприноса за издржавање мал. деце и одреди му обавезу да на име свог доприноса за издржавање мал. ББ, ВВ и ГГ, почев од 26.08.2019. године па убудуће док за то постоје законски услови, месечно до 15.-ог у месецу за текући месец њиховом законском заступнику мајци ДД на текући рачун ближе означен у изреци плаћа износ од по 6.000,00 динара за свако дете, уместо досадашњих 12.000,00 динара. Тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове поступка од 24.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 180/20 од 28.05.2020. године, преиначена је пресуда Основног суда у Сомбору П2 464/19 од 24.01.2020. године, делимичним усвајањем тужбеног захтева за измену обавезе утврђене пресудом Основног суда у Сомбору П2 125/19 од 10.04.2019. године, па је тужилац обавезан да на име свог доприноса за издржавање мал., ББ, ВВ и ГГ почев од 08.11.2019. године па

убудуће, док за то постоје законски услови месечно до 15.-ог у месецу за текући месец, њиховом законском заступнику мајци ДД на текући рачун плаћа износ од 8.000,00 динара за свако дете, уместо досадашњих 12.000,00 динара, док је у преосталом делу којим је одбијен тужбени захтев и у делу одлуке о трошковима поступка, првостепена пресуда потврђена. Захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, мал. тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију и поставио захтев за накнаду трошкова њеног састава.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Сомбору П2 125/2019 од 10.04.2019. године, споразумно је разведен брак тужиоца и законске заступнице мал. тужених, а деца ББ рођен2007. године, ГГ рођена2012. године и ББ рођена ...2009. године, додељена су мајци на самостално вршење родитељског права, а отац обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце месечно плаћа по 12.000,00 динара. У време развода тужилац је био власник приватног превозничког предузећа које је у блокади, а од 05.02.2019. године, радио је као возач у предузећу "ДД" d.o.o., ..., где је на име плате и иностраних дневница месечно зарађивао и по 130.000,00 динара, међутим, споразумно је раскинуо радни однос са послодавцем 13.11.2019. године и тренутно се води као незапослено лице, са надом да ће посао добити у ..., где би остваривао већу зараду него у Србији. Законска заступница мал.тужених, мајка ДД, је за време трајања брака била незапослена, а након престанка брака у јуну 2019. године, се запослила у рачуноводству ... "ЂЂ", где је убрзо била приморана да да отказ због одсуствовања са посла, због болести најмлађе ћерке. Након развода родитеља мал. тужени остали су да живе са мајком у стану у ..., који је у власништву мајке тужиоца, али су због неплаћених дажбина тај стан напустили и 10.01.2020. године се преселили у ... у бакину кућу, од када мајка ради као ... и месечно зарађује 12.000,00 динара. Тужилац од доношења пресуде чију измену тражи, није плаћао издржавање због чега је законска заступница малолетних тужених поднела предлог за извршење и кривичну пријаву због недавања издржавања. Од подношења кривичне пријаве у августу 2019. године, тужилац је учествовао у издржавању деце куповином гардеробе, уџбеника и прибора за школу. Саслушан као странка у поступку тужилац је навео да је од стране бивше супруге и њеног садашњег партнера стално пријављиван Управи за кријумчарење, због чега је имао проблема на граници и малу зараду па је споразумно раскинуо радни однос. За своју тврдњу током поступка није пружио ни један доказ.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев, ценећи да у моменту подношења тужбе околности у погледу зараде тужиоца нису биле промењене, јер је тада тужилац месечно зарађивао око 130.000,00 динара, као и у време доношења пресуде чију измену тражи, а да споразумни раскид радног односа, који је уследио због незадовољства висином плате, не представља оправдан разлог за измену одлуке, већ крајње неодговорно понашање дужника издржавања према својој малолетној деци.

Другостепени суд међутим сматра да је закључење споразумног престанка радног односа од значаја за наступање промењених околности на страни тужиоца који оправдава измену раније донете пресуде, због чега делимично усваја његов тужбени захтев.

Основано се ревизијом указује да је у побијаној другостепеној пресуди погрешно примењено материјално право.

Имајући у виду да се висина издржавања на основу члана 164. Породичног закона може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука суда, правилно је првостепени суд закључио да нису испуњени услови за измену раније одлуке о издржавању тужених. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника од његових прихода, могућности за запослење, стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања. Полазећи од обавезе и дужности родитеља да издржавају своју децу, тужилац као родитељ није смео да себи допусти такво неодговорно понашање потписивањем споразумног отказа, без претходног проналажења другог адекватног посла, иако је знао да мајка у то време не ради и нема стално запослење, чиме је угрозио издржавање мал. тужених, како се то основано ревизијом указује.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Млдб. тужени су успели са ревизијом па је на основу члана 153, чл. 154, 163. став 2 и 165 став 2. ЗПП обавезан тужилац да им надокнади трошкове ревизијског поступка који се односе на састав ревизије са увећањем за заступање друге странке у износу од 24.000,00 динара који су одмерени на основу Тарифног броја 16. и 17. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12).

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**